

Pietarin katulapsityön ystäväkirje 12/2018

Rundbrev från gatubarnsarbetet i St.Petersburg

Pietarin katulapset ry Sankt Petersburgs gatubarn rf

PL 343 53101 Lappeenranta

Kotisivut: Pietarinkatulapset.com

E:mail: apulapsille@pietarinkatulapset.com

iliyhteys EKOP: FI50 5620 0920 1662 37 viite

11222Rahankeräyslupa N:o RA/2017/833 myöntäjä: Poliisihallitus

01.01.2018 – 31.12.2018 koko Suomi (ei Ahvenanmaa)

Hei katulapsityön ystävät.

Näin joulun aikana on hyvä pysähtyä ajattelemaan, mitä kuuluu katulapsille Pietarissa. Teitä katulapsien ystäviä on kiittäminen yhteistyökumppaniemme katupartion työn jatkuvuudesta. Kannamme kaikki huolta pienten kaduille hyljättyjen lapsiraukkojen olemassa olosta ja löytymisestä. Katulapsi kokee sisällään valtavan pettymyksen ja hylkäämisen haavat ovat avoimia. Myös sisällä kasvava syyllisyyden ja häpeän tunne kasvaa. Rankkojen kotiolojen unohtaminen ja maton alle lakaiseminen ei hoida pois riipaisevia muistoja ja kokemuksia, eikä myöskään ne muistot lakkaa olemasta. Niitä voi torjua, kuten kaduilla kasvaneet sen hyvin tietävät, haistelemalla liimaa, mutta se on tuhon tie. Mitä aikaisemmin katupartio löytää lapsen, sen parempi mahdollisuus hänellä on pelastua turvakodin kautta, jossa hän voi turvallisesti tervehtyä. Seuraavassa kerron Teille kahden lapsen kertomuksen, joiden vanhempien käyttäytyminen heitä kohtaan ylittää kaikki ymmärryksen rajat.

Danijar 6 vuotta

Hän löytyi hyljätystä talosta. Hänet vietiin sairaalaan, koska hänellä oli flunssa ja virtsatie-infektio. Isä asui myös tässä talossa. Äiti oli lähtenyt väliaikaisesti Uzbekistaniin. Poika kertoi että isä on töissä ja eräänä päivänä isää ei enää kuulunut takaisin. Kolme päivää hän kulki yksin kaduilla, asuen hyljättyssä talossa josta hänet löydettiin. Sairaalan jälkeen hän pääsi turvakotiin. Vaikka hän on 6-vuotias, hän ei osannut syödä itse, ei osannut käydä vessassa, ei juurikaan puhua, ei osannut myöskään pukeutua. Kun hänet tutkittiin, havaittiin että hän on vakavasti kehitysvammainen. Äiti palautui myös matkaltaan. Hän kertoi ettei halunnut viedä lasta lääkäriin, koska hän oli sitä mieltä että poika oli täysin terve, eikä mitään ongelmia ollut. Siksi hän ei nähnyt tarvetta viedä lasta neurologille tai psykiatrilille. Nykyisin hänelle kuuluu hyvää, hän on nyt turvakodin hoivissa ja hänestä huolehditaan.

Kuvassa Danijar uusien ystäviensä parissa ja turvakodin rakastettavan hoitajan vieressä.

Kumppanimme Pietarin Tranzit turvakodista kertoo seuraavasti.

Tyttö nimeltä Charos 8 vuotta.

Hän tuli meille kaupungin sairaalasta, Hänet löydettiin asunnosta, missä oli 4 vauvaa ja tämä 8-vuotias tyttö. Vanhempia ei ollut paikalla. Tyttö kertoi että hän hoitaa vauvoja. Hän ei tiedä missä vanhemmat ovat. He tulevat käymään kerran vuorokaudessa. Asunnossa ei ollut valoa, se ei ollut lämmitetty, ei ole huonekaluja, vaatteita, ei leluja. Tytöllä oli myös flunssa, eikä hänellä ollut mitään asiapapereita. Äiti löytyi viikkoa myöhemmin. Hän kertoi, että oli tullut Uzbekistanista, miestä hänellä ei ole. Tyttö ei käy koulua koska ei ole rahaa. Tyttöä ei voi jättää mihinkään. Tyttö ansaitsee itselleen ruokaa hoitamalla vauvoja. Tällä hetkellä hankimme hänelle asiapapereita. Uzbekistanista löytyi eno, joka on valmis ottamaan hänet luokseen, joten tämä tyttö pelastui kadulta, mutta traumat sieluun jäävät. Tällainen elämä jättää jälkensä hänen pieneen mieleensä. Nyt hän pääsee viettämään oikeaa lapsen elämää.

Charos Tranzit turvakodissa puhtaana ja iloisena

Sain sydämelleni kirjoittaa teille Ulla Suvannon runon:

Olin näkymätön lapsi, olen aina ollut. Pidättelin hengitystä, sanoin varovaisia sanoja. En katsonut silmiin, en nostanut päätä. Miten olisin voinut, olinhan näkymätön lapsi.

Puhuin, minua ei kuultu. Itkin, minua ei nähty. Halusin syyliin, syyliä ei ollut. Opin ettei tarpeillani ole merkitystä, että minulla ei ole merkitystä. Opin olemaan näkymätön, koska näkymättömänä olin hyväksytty. Opin elämään valheessa ja hiljaisuudessa. Opin kulkemaan seinää vasten ja olemaan olematta. Sitten tuli Jumala, tarttui käteeni. Kuljetti läpi kaikkien valheiden vuosien, näytti kaikki kipeät muistoni, muttei jättänyt sinne. Jumala kertoi, ettei ole kuin vanhempani. Hän ei ole kuten kiusaajani, eikä kuten sukulaiseni. Hän kertoi, ettei satuta minua, ja tuhon aika loppuu nyt. Hän kertoi, että Hän parantaa minut, ja saan vapaana olla Hänen kanssaan. Minulla on tarkoitus, ja saan olla näkyvissä. Tänään pidän meteliä. Kävelen keskellä huonetta. Laulan ja hypin. Nauran ääneen ja kerron itselleni vitsejä. Rakastan ruskaa ja värejä, minulla on siihen lupa. Istun Jumalan kanssa keskellä huonetta ja Hän letittää hiukseni. Hän katsoo minua silmiin ja sanoo: Olet minun ja olet hyvä tyttö, olet Minun. Olet hyväksytty, olet arvokas, olet kokonainen, OLET VAPAA.

Tyttöjen turvakoti Mashassa - tytöt kokoontuneina pyhäkouluun, joka on heille kovin mieluisaa.

Kiitos sinulle ystäväni kuluneesta vuodesta, kiitos tuestasi, kiitos rukouksistasi. Haluan toivottaa sinulle ja läheisillesi Jumalan siunaamaa joulun aikaa ja oikein hyvää ja siunattua uutta vuotta.

Keijo Parkkunen puheenjohtaja